

הערות וצינונים.

(כל ספרות, ספרים וסופרים)

קטעי הרגורים. האבים המיללים מכאן מהם עיפו ונשתתקו ומהם מנו ותרצוהו. ובחורבת ספרותנו עומדים חצי מן יהודים כשרים ומדביקים מזכות כשרות אל הדלתות הרעועות. אין לחשוש: יהודים לא יכנסו והשמן והמזון יגבר מיום ליום.

אבל גם רוח הקודש בורחת מן השעמים כספני המנפה.

*

לא. בוא יבוא שד יהודי ויפרוץ לתוך החורבה. מצד מזרח או מערב. צחת היא. ואם גם ישיל או יניס כמה מן היהודים הכשרים אין בכך כלום. העקר שיבואו לספרותנו חיים ותנועה הם קצת עליצות.

ישיבת צדיקים מעומדים הנהנים מן שכינתם לשעבר זהו ענין לעולם הבא. והספרות נוצרת בעולם הזה. ובזה יש מלחמה והתורה. ואם תרצו — תאזו.

*

רבי התרגומים. או נכון מהו. שלמון התרגומים בספרותנו (אם הסכה היא המילונים של שטיבל או המטריליסמוס ההיסטורי — אחת היא לנו) הוא בלי שום ספק-מכת מות ליצירתנו המקורית ברור הזה. הרוחות העזים הפורצים בבת-אחת מכל החלונות הפתוחים עלולים להחליא את החדקדשנו עד אפסות-כחות גמורה. ואולם טוב שהמעשה נעשה: אי אפשר שספרותנו של עם תשאר לאורך ימים נחלת קבוץ קטן של נחשלי-חיים (היוצרים עד היום הם אנשי ישיבה שנתקרו. והקוראים אף הם רכב מסוג זה). החולקים מתוך לקוק-שפתים על עושר יומי. ואם גם יקוץ הקודא הצעיר במטעמי הבית ספני. סעודת העולם. והיוצר ימלא איזה זמן תפקיד של מלצר מגיש. קערות מהבילות. אין דבר טעמו של הראשון ישתבח. גם ביחס ליצירה המקורית האמתית. והאחרון ילמד את המלאכה. ואז יבוא יומה של. התעשייה הלאומית.